

Вершки та корінці

Художник Сергій Олена

Поїхав чоловік до лісу ріпу сіяти. Зорав землю, аж раптом ведмідь до нього підходить та й каже:
- Навіщо ти в моєму лісі ріпу саджаєш? Я тебе за це з'їм!

- Не їж мене, - відказує чоловік, - я з тобою поділюся: давай, тобі – вершки, а мені – корінці. Ведмідь погодився.
Прийшла осінь, приїхав чоловік за ріпою. Ведмедеві віддав вершки, а корінці на віз повантажив, та й на базар зібрався – ріпу продавати.

А ведмідь і каже: “Дай-но мені твоїх корінців скуштувати”.
Спробував ріпу, та як загарчить:
- Обманув ти мене, чоловіче, твої корінці солодкі, а мої вершки – зовсім несмачні. Наступного разу корінці будуть моїми, а ти вершки забереш!
Погодився чоловік.

Наступного року посіяв чоловік пшеницю. Приїхав врожай збирати, а ведмідь його вже чекає. Віддав чоловік ведмедеві корінці, а сам повіз зерно молотити. Гризе ведмідь корінці - не смакує йому. Зрозумів, що чоловік знову надурив його, та й заборонив йому сіяти в лісі. З того часу чоловік поле засіває, а ведмідь у лісі мед, малину збирає.

кінець